

beklager stærkt, at regeringen har valgt at reducere sit oprindelige oplæg, så lovkomplekset ikke yder det planlagte bidrag til at nå målsætningen om en 20 pct.s reduktion af kuldioxidudslippet i år 2005.

SF deltog fra starten i politiske forhandlinger om afgiftspakken, forhandlinger, som regeringen ensidigt afbrød, alene fordi Det Konservative Folkeparti og Venstre ikke længere ønskede at forhandle.

Dette brud indebærer, at mindretallet ikke kan tage noget samlet ansvar for pakkens udformning, og at mindretallet er frit stillet til senere at fremsætte forslag til forbedringer af pakken såvel i udformningen af de enkelte regler som forslag, der øger chancerne for at nå miljømålsætningen.

Regeringens ændringsforslag afspejler et ønske om at tage hensyn til de mange reaktioner, der er kommet fra virksomhederne. På en række punkter er ændringerne velbegrundede, på andre punkter mere tvivlsomme. SF vil for at understrege, at detailudformningen alene sker på regeringens ansvar, undlade at stemme til ændringsforslagene.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet indstiller hele regeringens lovpakke om nye afgifter camoufleret som grønne afgifter til forkastelse.

Indledningsvis skal Fremskridtspartiet stærkt beklage, at regeringen har valgt at gennemføre den meget omfattende lovpakke om grønne afgifter med et hastværk, som ikke har levnet tid til en saglig behandling af lovforslagene i Folketinget. Samtidig har de mange virksomheder, organisationer og enkeltpersoner, som har henvendt sig om disse lovforslag, med god grund beklaget sig over, at deres henvendelser ikke er blevet behandlet med den seriøsitet, som de burde kunne forvente.

Fremskridtspartiet er modstander af hele regeringens såkaldte miljøpakke med nye store skatter. Hele den filosofi, regeringen har lagt til grund for sin pakke af nye grønne skatter, er Fremskridtspartiet imod. Der bliver som så ofte tidligere tale om ensidige danske initiativer, hvorved danske virksomheder nok en gang

mister konkurrenceevne til skade for beskæftigelsen og for samfundsøkonomien.

Det er selvfølgelig vigtigt, at danske virksomheder er tilbageholdende med deres resourceforbrug. Imidlertid er det helt forfæjlet at tvinge virksomhederne til at gennemføre energiomlægninger, de måske ikke har råd til, eller som har minimalt miljømæssigt sigte. Der vil blive tale om betydelige fejlinvesteringer, fordi virksomhederne føler sig presset til at præstere en såkaldt miljørigtig adfærd.

Danske virksomheder handler på mange måder energibevidst. De har så rigeligt at gøre med at holde omkostningerne på et minimum, at de selvfølgelig ikke sviner med energien. Den behårde konkurrence har for længst fået frasortet de virksomheder, som har en energifrådsende adfærd. Energi er jo ikke gratis! Mange af de danske virksomheder lever i en balanceøkonomi, hvor selv små ændringer i konkurrenceevnen vil betyde tab af markedsandele, tab af omsætning, tab af arbejdspladser og afledt tab af velfærd for hele samfundet.

Hvis så bare regeringens politik havde et miljømæssigt forsvarligt sigte, men end ikke det er tilfældet. Den internationaliserede handel gør, at forbrugere af ethvert produkt frit kan vælge at skifte til en udenlandsk leverandør.

Udenlandske virksomheder har ofte produktionsmetoder, der miljømæssigt halter langt bag efter danske virksomheder. Derved opnås en forværring af det globale miljø. Der opnås eksport af arbejdspladser og nye bølger af virksomhedslukninger.

Regeringens lovforslag om at give virksomhederne en del af provenuet tilbage i form af tilskud er med til yderligere statslig styring og kontrol af danske virksomheder. Det er en helt fejlagtig udvikling, som Fremskridtspartiet vender sig stærkt imod.

Regeringens løsning vil tvinge alt for mange virksomheder til at gøre sig overvejelser om, hvorvidt de fortsat skal have hjemsted i Danmark. Det vil give markant tab af investeringslyst hos de udenlandske investorer, som overvejer at slå sig ned i Danmark. Danmark vil således miste international styrke som investeringsland.

Folketinget har fået præsenteret hundreder af små og store nødråb fra danske virksomheder, som ikke ved, hvad de skal gøre, når afgif-